

[Ministeren for handel, industri og søfart.] relse og i betragtning af, at der også indenlandsk finder en meget stor metervareproduktion sted.

På færdig konfektion spares 5 mill. kr. og på maskiner 35 mill. kr.

Resten er fordelt på en række andre varer, som det vil føre for vidt at remse op her.

Tilbageførslerne fra friliste til bundne liste omfatter et samlet importområde, der i 1950 skønnes at ville udgøre ca. 800 mill. kr. Den besparelse i forhold til importen i 1950, man regner at kunne opnå på denne måde, udgør ca. 120 mill. kr. årlig.

De vigtigste vareområder, der tilbageføres til bunden liste, er krydderier, rågummi, trælast, papir og pap, uld, garner, bånd og bændler, værktøjer og en række småvarer, for hvilke importen efter deres overførsel til friliste har været ekstraordinært stor. Blot en flygtig gennemgang af varesten, der er indeholdt i bilaget til forslaget til rigsdagsbeslutning, vil hurtigt overbevise selv den mest kritiske iagttagere om, at det formål, regeringen ønsker at opnå med disse tilbageførsler, udelukkende tager sigte på valutabesparelser — derimod ikke på beskyttelse af tilsvarende danske produktioner. Regeringen har tværtimod haft for øje, at det vil være ønskeligt fortsat at opretholde den frie import på sådanne vareområder, hvor dette vil være af betydning for fremme af den sunde konkurrence overfor dansk produktion.

Det tilføjes, at ingen af de her nævnte importbegrænsninger nødvendiggør genindførel af rationeringer.

Hvorledes vil disse tilbageførsler nu falde i tråd med de beslutninger, der er truffet af den europæiske Marshallorganisation om frigørelsen af samhandelen mellem Marshalllandene? Jeg har allerede gjort nogle bemærkninger herom i indledningen og skal gøre nogle tilføjelser her.

De beslutninger, organisationen har truffet om den importfrigørelse, der skal finde sted i forbindelse med iværksættelsen af den europæiske betalingsordning, blev faktisk i organisationens rådsbeslutning af 31. januar d. å. Det siges her, at landene skal frigøre mindst 60 pct. af deres import fra de andre deltagende lande indenfor de 3 varegrupper: næringsmidler, råvarer og bearbejdede varer. Organisationen var imidlertid, da denne beslutning blev truffet, opmærksom på, at visse lande som følge af deres vanskelige valutastilling kunne få svært ved at frigøre deres import i dette omfang. Man vedtog derfor samtidig, at de lande, som under hensyn til deres økonomiske og finansielle situation

ikke ville se sig i stand til at gennemføre en liberalisering af dette omfang, kunne fritages for forpligtelsen hertil, såfremt de grunde, vedkommende land kunne give herfor, forekom organisationen fyldestgørende.

Med den liberalisering, Danmark i øjeblikket har gennemført, beløber liberaliseringsprocenten, der angiver den frigjorte del af importen fra de andre deltagende lande målt i forhold til importen i 1948, ialt 53 pct., der fordeler sig med 58 pct. for næringsmidler, 78 pct. for råvarer og 32 pct. for bearbejdede varer. Den regionale friliste vil nu blive udvidet til at omfatte også Belgien, Schweiz og Italien, hvilke lande hidtil har været holdt udenfor ordningen. Denne udvidelse af frilistens landeområde vil betyde en forøgelse af den danske liberaliseringsprocent til 66. Som følge af de tilbageførsler til den bundne liste, der samtidig gennemføres, vil resultatet blive en liberaliseringsprocent på 52, der fordeler sig med 59 på næringsmidler, 77 på råvarer og 30 på bearbejdede varer. Udvidelsen af frilistens landeområde og tilbageførslerne til den bundne liste vil således tilsammen resultere i en liberaliseringsprocent af omtrent samme størrelse som den nuværende. Det vil sige, at resultatet af dagens møje for mit vedkommende bliver en ændring i liberaliseringsprocenten fra 53 til 52.

Danmark vil ikke kunne opfylde organisationens beslutning om en 60 pct.s liberalisering samtidig med vedtagelsen af den europæiske betalingsordning. Danmark må derfor gøre brug af den forbeholdsklausul, der er indeholdt i rådsbeslutningen, og hvorefter de lande, der af økonomiske og finansielle grunde ikke måtte se sig i stand til at liberalisere i det vedtagne omfang, indtil videre vil kunne opnå en undtagelsesstilling, såfremt de givne grunde herfor findes fyldestgørende. I denne forbindelse vil jeg gerne gentage, at jeg på et tidligt tidspunkt overfor organisationen har givet udtryk for, at Danmark under hensyn til sin vanskelige betalingsstilling næppe ville være i stand til at opfylde beslutningen om 60 pct.s liberalisering. Af de drøftelser, der hidtil har fundet sted om disse spørgsmål, er det mit indtryk, at man fra organisationens side ikke er uden forståelse for Danmarks stilling.

Også den situation, at et land kan finde det nødvendigt midlertidigt at foretage tilbageførsler til den bundne liste, er dækket i betalingsordningens bestemmelser. Det hedder herom i den ny betalingsordning, at sådanne lande, som finder, at udviklingen på deres betalingsbalance truer med at give et underskud overfor betalingsunionen af